

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΓΓΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 2.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 2.50

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20
261—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔ. ΕΡΜΟΥ—261

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΛΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΦΙΛΑΥΤΙΑ, ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ.

Τὸ ὄνομα *φιλαυτία* δὲν ἀρκεῖ ὅπως μᾶς δώσει νὰ ἐγγυησώμεν τὴν φύσιν αὐτῆς. Πρέπει νὰ ἐξακριβώσωμεν καὶ ἄλλας ιδιότητας ὅπως λάβωμεν ἀκριβῆ ἰδέαν. Ὁ φίλαυτος οὐ μόνον ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ ἢ ἑαυτὸν καὶ ὅ,τι ὠφελεῖ αὐτόν. Ἀγαπᾷ εἶναι βέβαιον πᾶν εἶδος ἀναπαύσεων τιμῶν ἡδονῶν ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ αὐτὰς ἂν μὴ ἀφορῶσιν αὐτὸν μόνον. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ φίλαυτος· εἶδος δὲ φιλαυτίας κέκτηται καὶ ὁ φιλαργυρος. Πλὴν οὗτος δὲν ἀγαπᾷ τὰ χρήματα δι' ἑαυτὸν μόνον· τούτῃσιν ὅπως μεταχειρίζεται αὐτὰ ἔστω καὶ ἐν ἡδοναῖς, ἀλλ' ἀγαπᾷ μόνον τὸν χρυσὸν καθ' ἑαυτὸν ὅπως βλέπει αὐτὸν πολλαπλασιαζόμενον ὅσο πολλαπλασιάζεται. Ἡ φιλαργυρία τὸν ἀποκτινώνει. Πρὸ τῆς φιλαργυρίας καὶ τὸ ἱερώτερον αἰσθημα τὸν οἰκογενεακὸν δεσμὸν καταπατεῖ. Ἴδετέ τον κωφὸς εἰς τοὺς πόνους τῆς συζύγου του τυφλὸς εἰς τὸ πάθος του μὴ βλέπων τὴν θλίψιν τοῦ ἀθώου πλάσματος ποδοπατεῖ αὐτὸ καὶ ὀργᾷ ὡς λυσσῶν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ νομίζων ὅτι αὐτὸς εἶναι ἢ μόνη του εὐτυχία. Θεσαυρίζει· τὸ κιβώτιον ἐξεχειλίσαι αἱ χεῖρες του δὲν δύνανται πλέον νὰ βαστάσωσι τὸ βάρος, ἀλλ' αὐτὸς ἐξακολουθεῖ θεσαυρίζων. Ὁ φιλαργυρος εἶναι τι χειρὸν τοῦ χαρτοπαίχτου ὅστις παίζει τὸ πᾶν παίζει τὴν σύζυγόν του αὐτὴν· εἶναι τι χειρὸν τοῦ μεθύσου ὅστις ἐν τῇ μέθῃ του φονεύει τὸν υἱόν του. Ἡ φιλαργυρία εἶναι ἐγκλημα· εἶναι μάχαιρα στρεφομένη κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐγκληματοῦντος. Ἴδετέ τὸν μὲν θνήσκοντα ἐπὶ τοῦ σωροῦ τοῦ χρυσοῦ του, ἕτερον κρατοῦντα ἐν τῇ κλίνῃ τοῦ θανάτου τὰς κλειδας τοῦ θεσαυροφυλακείου του νομίζων ὁ δίστηνος ὅτι θὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἀν-

τικαίμενον τοῦτο τῆς ἀφοσιώσεώς του· ἀλλ' ἀλλοίμονον τὰ πάντα μετὰ τοῦ σώματός του μένουσιν ἐν τῇ γῇ. Μόνον τὸ πνεῦμα του φέρον ἐν ἑαυτῷ τὸ μέτρον τῶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν πράξεών του φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πρὸ τοῦ κριτοῦ του. Ὁ Ἰούδας πετῶν τὰ τριάνοντα ἀργύρια ἀνθ' αὐτοῦ χάριν τῆς φιλαργυρίας του ἐπώλησε τὸν διδάσκαλόν του, εἰς δὲ συνεκτροῦτο ἅπαν τὸ φίλτρον τῶν μαθητῶν του ἀπέρχεται ὅπως κρεμασθῆ εἰς συκὴν διότι ἠσθάνθη μὲν τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματός του ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώρησιν, διότι εἰς αὐτὸ προσετίθετο καὶ ὁ ἐγωϊσμός. Ὁ Ἀνανίας ἕνεκα τῆς φιλαργυρίας ψευθεῖς εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πίπτει κερυνόπληκτος. Τῷ φιλαργύρῳ ὅλα τὰ κακὰ συγγενῆ· ἀλλὰ τί λέγω; τί προσθέσω εἰς τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ ῥήτορος Παύλου λέγοντος,

«Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαιμεν εἰς τὸν κόσμον δῆλον ὅτι οὔτε ἐξενεργεῖν τι δυνάμεθα. . . . Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐπιπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἔστιν ἡ φιλαργυρία».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 4 καὶ τέλος).

Μικρὸν ἀνωτέρω εἶδομεν τὸν Γεώργιον, ὑπεύκοντα τῇ θεῷ τῆς πατρίδος φωνῆ, καὶ πολεμοῦντα μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ κατὰ Γάλλων καὶ Ἰνδῶν,

δασκάλων, τύπων βιβλίων και εις συνδρομὰς 3 ἐν Γερμανίᾳ ὑποτρόφων, κέκτηται περιουσίαν 143,146 δραχμῶν.

9. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ (Σύλλογος φιλολογικῆς). Ὁ Σύλλογος οὗτος ἔχων μέλη τακτικὰ μὲν 134, ἐπίτιμα 137, ἀνταπιστέλοντα 158 καὶ ἔκτακτα 74 κέκτηται περιουσίαν ἐκ δρ. 2,262,30.

10. ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ. Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου τούτου κεντημένου ἀρκετὴν ἐκ συνδρομῶν καὶ κληροδοτημάτων περιουσίαν εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς Μουσικῆς καὶ ἡ σύστασις καὶ πρόδοσις τοῦ ἑθνικοῦ θεάτρου.

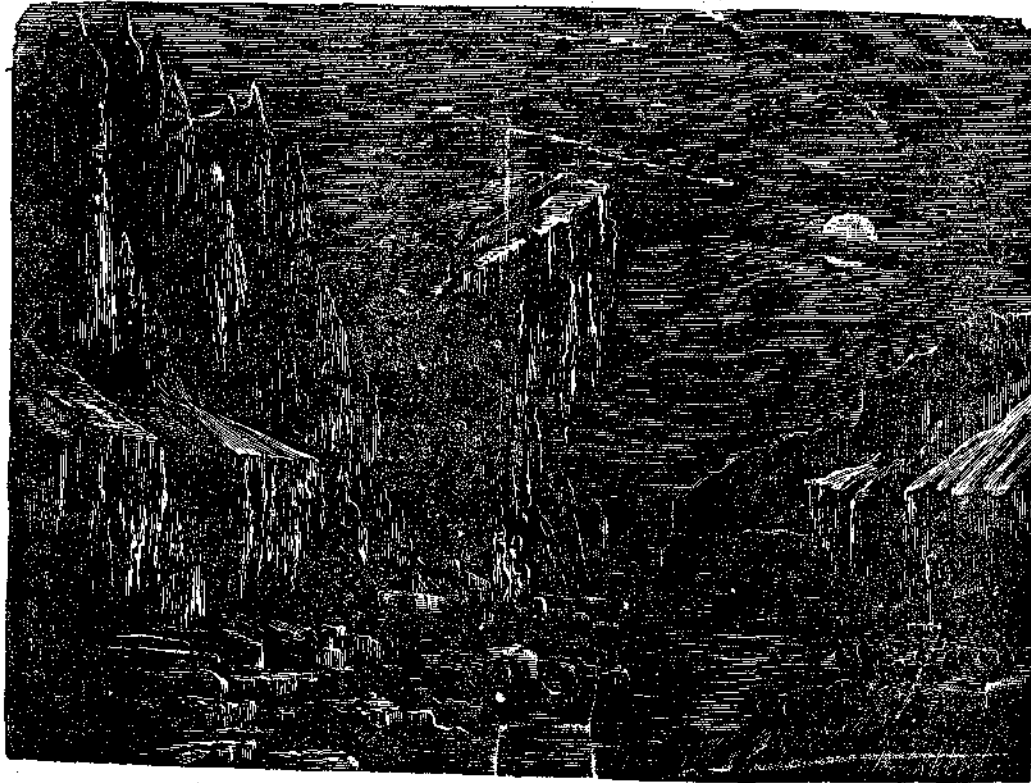
11. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ. Ὁ Σύλλογος οὗ-

14. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. Ἐκέκτητο περιουσίαν κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1874 δρ. 262,543.

15. ΣΧΟΛΗ ΙΕΡΑΤΙΚῆ ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ κεντημένη περιουσίαν 1,500,000 δραχ. εἰσῆλθον ἄχρι τοῦδε μαθηταὶ 278 μὲν ἐσωτερικοὶ, 200 δὲ περίπου ἐξωτερικοὶ ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν δὲ 99 μὲν ἦσαν ἡπειρώται 479 δὲ ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

16. ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡῶΝ ΠΑΙΔΩΝ. Ἡ σχολὴ αὕτη ἐν ἡ ἐφοίτησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περὶ τοὺς 270 παῖδας κέκτηται περιουσίαν 3,741 δραχ. περιλαμβάνει δὲ καὶ νοσοκομεῖον.

17. ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΑΥΚΕΙΟΝ. Κέκτηται ἐκ κληρο-

Οἱ πάγοι τοῦ Βορᾶ. Ἴδε σελ. 39.

τος, οὗτινος σκοπὸς ἡ ἀνάπτυξις τῆς μέσης καὶ κατωτέρως παιδείσεως κέκτηται περὶ τὰ 700 μέλη καὶ 3,342 δρ. περιουσίαν.

12. ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. Περιουσία αὐτῆς δρ. 25,550.

13. ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. Ἡ ἐταιρεία ἔχει τὰ μὲν μέλη 416 ἡ δὲ περιουσία περὶ τὸ 1,700,000 δρατρεῖ ἐκτὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ τὰ ἐν Ἀθήναις (Οἰκόλου), Ἐλευσίῃ, Κηφισίᾳ, Παιτησίᾳ, Χοταχόβᾳ (Ἀλβανίας), Κερκύρᾳ καὶ ἐν Γαβρίῳ. (Ἄνδρου) σχολαίᾳ ἐν οἷς διδάσκονται ἐπὶ 85 διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν 1800 κοράσια. Περὶ τοῦ καταστήματος τούτου ὁ κ. Barthelemy St. Hilaire ἔγραψεν ἐν τῷ σημειωματαρίῳ αὐτοῦ. «Μακαρίζω τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν πολιτισμὸν διὰ τὸ κατάστημά της, οὗ παρόμοιον δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἕτινα ἐπισκέφθην».

δοτήματος τοῦ ἀειδύμου Βαρβάκη περιουσίαν ὑπερβαίνουσαν τὸ ἑκατομύριον.

18. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Τὸ μέγα τοῦτο καθίδρυμα τὸ μόνον τοῦ εἴδους του ἐν Ἀνατολῇ συντηροῦν Ἀστυκλικὴν, Ὀφθαλμιατρικὴν, Μαιευτικὴν καὶ διάφορα Μουσεία κέκτηται περιουσίαν ἐκ κληροδοτημάτων καὶ συνεισφορῶν κινήτην μὲν 1,200,000 περίπου ἀκίνητην δὲ καὶ σχεδὸν εἰπεῖν, ἐντελῶς ἀνευ προσόδου 2,100,000.

19. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ. Κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλιου Ζάπα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος νέμεται μέχρι θανάτου τὴν περιουσίαν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης φέρουσαν ἐτήσιον εἰσόδημα 45,000 φλωρίων, ἔχων τὰς ἐξῆς δύο ὑποχρεώσεις α) νὰ χρηρῆ τῇ ἐπιτροπῇ φλωρία 4,500 κατ' ἔτος ἕτινα ἐνούμενα μετὰ τῶν μερισμάτων 400 μετοχῶν τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας νὰ χρησιμεύσιν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν Ὀλυμ-

πίων καὶ β) νὰ κτίσῃ τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων κατὰ τὸ σχέδιον ἕπερ ὁ μακαρίτης εἶχε σταίλει τῷ κ. Παγκαθῇ ὡς καὶ τὴν γέφυραν τοῦ Σταδίου.

19. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. Διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀξίου ἀντιναυάρχου Νικοδήμου διὰ τὸν σκοπὸν ὄν ἀκριβῶς δεικνύει τὸ ὄνομα κέκτηται περιουσίαν ἐκ δρ. 834,087.

Ἐκτὸς τῶν ἀνω ὑπάρχουσιν Σύλλογοι καὶ Ἐταιρίαι πολλαὶ ἄλλαι ἀρτιούσταται ἢ περιουσίαν μικρὰν κεντημένα, οἷος ὁ Σύλλογος Βύρων, Ἑλληνικὴ Παλληγενεσία, ἡ Ἐταιρεία τῶν Φιλοχρίστων κτλ.

Ἄλλα δηλαδὴ ὁμοῦ τὰ καταστήματα ταῦτα κέκτονται περιουσίαν 15 χιλ. περίπου.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει πίνακα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Ἑπτανήσου ἐν ἡ τὰ πλεονάζοντων τοιούτων καταστημάτων ἰδρυθῆσαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν.

Ἄν δὲ τις νομίσῃ ὅτι παρελείψαμεν τι, ἢ ὅτι ἄλλο ἀνακριβῶς ἐξεθέσαμεν παρακαλεῖται νὰ μᾶς διορθώσῃ. Εὐχαρίστως δὲ θέλομεν προσθέσει ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ πᾶσαν πληροφορίαν συμπληρωτικὴν τῶν ἀνωτέρω.

ΤΥΦΑΝ, ΚΩΦΗ, ΑΛΑΛΟΣ, ΒΛΕΠΟΥΣΑ, ΑΚΟΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΟΜΙΑΟΥΣΑ.

Ἐν τινι κώμῃ τῆς New Hampshire. λέγει ὁ «Περιηγητὴς τῆς Βοστώνης», ὁ ἀρτι ἀποθανὼν Δρ. Σαρμουὴλ Χάου, εἶρε τὴν νεάνιδα Λαύραν Bridgeman τότε ἑξαετῆ τὴν ἡλικίαν, τυφλὴν, κωφὴν, ἀλαλον καὶ σχεδὸν ἐστερημένην τῆς αἰσθήσεως τῆς γεύσεως, τῆς σκαρλατίνης ἀποστερησάτης αὐτὴν τῶν δώρων τούτων τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ὀλίγον δὲ διαφέρουσαν ἀνθρωπίνου ἐκ μαρμαροῦ ἀγάλματος περιεχοῦτος ἀμυδρὸν σπινθῆρα ἀθανάτου ψυχῆς. Ὁ πατὴρ τῆς εὐπορὸς ἀγρότης καὶ ἡ μήτηρ τῆς γυνὴ ἀρκετὰ νοήμων ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ θέσωσι τὴν μικρὰν αὐτῶν θυγατέρα ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Δρος Χάου, ὅστις ἔφερον αὐτὴν εἰς Βοστώνην καὶ ἔργατο ἐπ'

Ἴδε σελ. 33.

αὐτῆς πρωτότυπὸν τι σύστημα παιδείσεως. Ἐδίδαξε πρῶτον αὐτὴν νὰ μεταχειρίζηται τὰς χεῖρας τῆς καὶ ν' ἀποκτῆ τὴν χρῆσιν τῶν μυῶν καὶ μελῶν τῆς, εἶτα δὲ διὰ γραφίδος καὶ βελόνης νὰ διακρίνῃ δύο ἀντικείμενα δι' ὀρισμένων σημείων. Ἀπὸ μονοσυλάβων ἔμαθε κατόπιν ὅλα τὰ γράμματα τοῦ αλφαβήτου καὶ πῶς νὰ συναρμολογῇ ταῦτα πρὸς παραστάσις ὀνομάτων καὶ ἰδεῶν. Ταχέως ἐκτῆσατο τὴν γνώσιν τῶν ἀριθμῶν, τῆς στίξεως κτλ., εἶτα δὲ ἔλαβε τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράξῃ τὰ δικαιοῦματά καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων. Δι' ἑτέρου συστήματος ἐδιδάχθη νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ αὐτὰ σημεῖα δι' ἀναγλύφων τύπων. Εἰργάζετο μετὰ μεγάλου ζήλου ἀνταμείβουσα οὕτω τὴν ἀγρυπνῶν φροντίδα τοῦ ἀφωσιωμένου αὐτῆς διδασκάλου.

Ἡ κυρία Bridgeman ἀγούσα νῦν τὸ τεσσαρακοστὸν ἔκτον ἔτος, εἶναι ὑψηλὴ, νοήμων, χάριεσσα τὴν μορφήν καὶ τὰς κινήσεις, φέρει πρασίνας ταινίας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς κατὰ καιροὺς διαλάμπει ἐκ συγκινήσεως. Ἐνδύεται μετὰ μεγάλης φροντίδος — μᾶλλον ἵνα ἀρέσκῃ τοῖς φίλοις τῆς ἢ ἐαυτῇ — καὶ σερμόνευται δεικνύουσα τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιόν τῆς καὶ ἄλλα γυναικεῖα κοσμή-

ματα. Εἶναι ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ ράπτειν καὶ τέμπεται τὰ μάλιστα βοηθοῦσα διδασκάλισσάν τινα ἐν τῷ τμήματι τῶν διὰ βελόνης ἐργοχειρῶν ἐν τῷ καθιδρυματι τοῦ Perkins. Πρὸ τινων ἡμερῶν εἰργάζετο μετὰ δωδεκάδος περίπου μαθητριῶν τῆς, στρέφουσα τὰ ἄκρα τῶν τραπεζομανδύλων, καὶ περῶσα τὴν κλωστήν τῆς βελόνης διὰ τῶν δακτύλων καὶ τῶν ὀδόντων τῆς. Κυρία τις ἠγόρασε παρ' αὐτῆς δικτυωτὸν ἐπίστρωμα, καὶ διὰ καθαρῶς ἠρθρωμένως φωνῆς ἡ κυρία Bridgeman ἐπανέλαβε τὴν λέξιν «χρήματα» (money) δις. Δύναται νὰ προσφέρῃ σαφῶς τὸ ὄνομα μιᾶς διδασκάλου καὶ τινος λέξεως ὡς baby κλ. Σχηματίζει λέξεις διὰ μολυβδοκοινωδύλου, τῆς βοηθεῖα γαλλικοῦ πρὸς γραφὴν πίνακος. Ὁ πίναξ οὗτος ἔχει γραμμὰς ἀλλακωτάς ἐν ὀρθοῦν τοῦ δακτύλου βαθείας καὶ ἀπεχούσας ἀλλήλων κατὰ δάκτυλον.

έρυθρωπάξει ὡς ἡ πρωτα! Εὐτυχεῖς, λέγουσιν οἱ ὕμνοι μας, εὐτυχεῖς οἱ τῆς πιστῆς Νάννης τὸν ἔρωτα ἀπολαύοντες· ἀλλὰ γνωρίζω καρδίαν θερμὴν, σταθερὰν ὡς τὴν καρδίαν ἐκείνης· θὰ ἀπέθνησκον εὐτυχῆς ὡς ὁ Βαλδουρ, ἐὰν ἤμην βέβαιος ὅτι ἤθελον μὲ κλαῦσαι ὡς ἐκείνον».

Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνευροπόλει οὕτω, ἡ νεῆς συνέδεε δεξιότατα τὸ ἔριον μετὰ τῆς μετᾶξης, τὸν υἱὸν τοῦ χρυσοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀργύρου. Καί· ὅταν ἐσχεδιάζε τοὺς μετὰ χρυσοῦν ἀσπίδων καὶ ἀκτινοβόλων λογγῶν πολεμιστὰς· εὗρισκε πάντοτε, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἕνα, ὅστις ὠμοιάζε πρὸς τὸν Φριτιόφ· καὶ τῆς Ἰνγεβόργης τὸ πρόσωπον κατεκαλύπτετο ὑπὸ ἀγνοῦ ἐρυθμάτος. Καὶ ἐκεῖνος δὲ διερχόμενος βεβῆδος καὶ σύννους τὰ δάση καὶ τοὺς δρυμοὺς ἐποίκιλε τοὺς κορμούς τῶν δένδρων, χαράττων ἐπ' αὐτῶν συνδεδεμένα τὰ στοιχεῖα Φ καὶ Ι. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν αὐτὸς ἀνεπόλει ἐκείνης καὶ ἐκείνη αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐσπέρας ὅτε εἴγα ὁ θόρυβος τῆς ἡμέρας ἀνεπόλου ἀλλήλων.

Τέλος ἦλθεν ἡμέρα ὅτε ὁ γέρον Χίλδιγκ λαβῶν κατὰ μέρος τὸν μαθητὴν του· «—Γιέ μου, τῷ εἶπε σοβαρῶς, φυλάχθητι ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς στήθεσί σου ἐμφωλευόντος ἔρωτος· εἶναι ῥόδον, οὐτίνως δὲν θὰ ἀπολαύσης ἢ τὰς ἀκάνθας, τὸ ἄνθος δὲν ἀνήκει σοί· αἱ μοῖραι θέλουσι σὰς χαρίσει. Γιέ τοῦ Θόρστεν μὴ ἐποφθαλμία ἐπὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Βήλη· αὕτη κατὰ γεται ἐκ τοῦ Ὀδίνου· σὺ δὲν εἶσαι ὁμοῖός της.»

Ὁ Φριτιόφ ἀπεκρίθη γελῶν· «—Εὐκόλως δύναμαι νὰ πλάσω γενεαλογίαν. Ὅταν παλαιάσας ἐφόνευσα τὴν ἄρκτον, τὸν βασιλεῖα τῶν δασῶν ἐκληρονόμησα τὴν ἄξιαν καὶ τὴν γενεαλογίαν της· θέλω εὑρεῖ τίτλους ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Ὁ ἐλεύθερος δὲν φοβεῖται τινα, ἢ δὲ ἐλπίς φέρει βασιλείον στέμμα. Ἡ ἰσχύς ὡσαύτως εἶναι εὐγένεια· καὶ τὸ ξίφος ὑποστηρίζει δικαίαν αἵτησιν. Ἰν' ἀπολαύσω τὴν Ἰνγεβόργην καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Θόρ θέλω ἀντισταθῆ. Τὸ λαμπρὸν μου λευκὸν λείριον ἀνθεῖ ἀταράχως· οὐαὶ τῷ ἐπιζητήσονται τὴν διαίρεσιν ἡμῶν!»

ΑΓΥΣΣ Δ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ: «ΣΥ—ΥΣ».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Γ': «ΑΟΥΚΙΑΝΟΣ».

Τὸ μὲν Αἰνιγμὰ μετὰ τοῦ προβλήματος ἔλυσαν οἱ κκ. Ι. Παπαδόπουλος ἐκ Κραθάρων τῆς Ναυπακτίας καὶ Ἰωάννης Εὐκλείδης, μόνον δὲ τὸ πρόβλημα οἱ κκ. Κ. Ἀναγνώστου καὶ Δ. Πετροκόκκινος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Φίλοι σκοτίζεσθε
ὀπίταν λείψω.
Ἄν λείψῃ τι...
Τότε κρημνίζεσθε
πάλιν, ἐν λείψω·
τί εἶμαι; τί;...

—Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης διαγωνισμὸς μετὰ τῶν ἐπισημωτέρων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πανεπιστημίων. Τὸ ἐπιλαχόν πρόσωπον εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἦν ἡ κυρία Julia F. Thomas, φητοῖς τοῦ ἐν Ἰθάκῃ Πανεπιστημίου. Ἡ «Ἀθηναῖς» συγχαίρει τῇ εὐμαθεῖ καὶ φιλέλλην ταύτῃ Κυρίᾳ.

—Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῆς Φιλαδελφείας, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος Ἑταιρία τις προτίθεται νὰ ἐκθέτῃ σωρὸν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου 180 τόνων τὸ βάρος καὶ 10,000,000 ταλ. ἀξίας ἐκ τῶν μεταλλείων τῆς Βιργινίας καὶ Καλλιφορνίας. Πῶ!.. πῶ!!!

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

ΠΟΗΣΙΣ

ΜΑΡΙΕΤΑΣ ΜΠΕΤΣΟΥ.

Ἦλθε καὶ πάλ' ἡ ἀνοιξί, πέρασαν τὰ χιόνια
Οἱ κάμποι πρασίνισαν
Τὰ δένδρα λουλουδίσαν
Κι' ἦρθαν τὰ χελιδόνια.

Μυρίσαν τὰ τραντάφυλλα, τὰ κρῖνα, τὰ Κομπουλίνα
Καὶ ἡ δροσοῦλα τῆς βραδυᾶς
Ποτίζει τ' ἄνθη τῆς ροδιᾶς
Λαμποκοπῆ ἢ πούλινα.

Φυσᾶ τ' ἀγέρι σιγανὰ, τ' ἀηδόνι χαιρετάει
Κι' αὐτὸ κρυμμένο· στὰ κλαριά
Χαίρεται τὴν ἐλευθερίαν
Γλυκὰ σὰν κελαδάη.

Πέρα ἔσ' τὸν κάμπο βόσκουνε χαρούμενα τ' ἀρνάκια
Καὶ ὁ βοσκὸς τὰ καρτερᾶ
Κι' αὐτὰ κινεῖνε μὲ χαρὰ
Γαλιν, γλιν τὰ κουδουνάκια.

Γελᾶ ὁ οὐρανός, ἡ γῆ, οἱ κάμπ' ὅλα γελοῦνε
Κι' αὐτὰ τὰ παῦκα στὰ βουνὰ
Γέρνουν κι' ἐκεῖνα ταπεινά
Τὸ Μάι χαιρετοῦνε.

Ἐστὸς κήπους πᾶν ἢ εὐμορφαις κι' ὁ ζέφυρος σιμά τους
Κι' ἀγερνὸς ἀπὸ ἴψηλὰ
Θαρρεῖς κι' ἐκεῖνος ταῖς φιλᾶ
Καὶ παίζει ἔσ' τὰ μαλλιά τους.

Ἐβάλλω κι' ἐγὼ τὴν ἀνοιξί που βλέπω τ' ὄρφανά μου
Μεσ' στὰ χορτάρια τὰ χλωρὰ
Νὰ κόβουν ἔνθη δροσερὰ
Νὰ βίχουν στὴν ποδιά μου.